

Grönland 2002

nu ska vi se vad jag minns

Avresa från Köpenhamn till Nuuk. Övernattning nästa dag på den Grönländska postbåten som tog oss norröver till Disko Bay. Frukost på båten innan ankomst, alla tog mackor men det gjorde inte jag. Jag frågade om de hade något annat och det fick jag, det blev fisk gulach. Troligtvis var den 4 veckor gammal...

Jag fick känningar av den senare på kvällen.
Jodå, jag fick den MAGSJUKAN = Campylobakter.

Minns inte vad stället hette men jag tror det var Illuissat. Nästa dag var det raka spåret ner till den danska sjukstugan för att få medicin, vilket inte hjälpte trots allt. Under tiden i Grönland tömde jag Arnolds medicinlåda. Dagen därpå tog vi båten ut till ön där vi skulle stanna och vandra i bergen. Från kabinen vi bodde kunde man se ut genom springor i väggen.

Nästa dag skulle alla utom jag, ut och klättra i bergen. Från kabinen kunde jag se dom andra på bergssidan och tänkte då jag för mig själv att nu jävlar. Jag packade ryggsäcken full med toapapper och började min egen vandring uppåt. Jag kom fram till en klyfta i berget och tänkte att – här hoppar jag över

men då jag tittade ner såg jag flera skelett i botten på klyftan men what a hell? Jag är en Kennedy så jag tog sats och hoppade. Nere i dalen vandrade den numera avlidna Bengt Adalbert, han var på väg tillbaka till kabinen på båten. Jag ropade till honom och han frågade – hur har du kommit dit? Jag svarade? jag har hoppat! Till svar fick jag IDIOT!! Vilket ekade i hela dalen

Vi stannade i några dagar sen var det tillbaka till Illuissat. Där badade vi i 2 gradigt isvatten. Arnold gav sig ut på fisketur med inuiter och vi alla blev bjudna hem till honom och hans fru på en stor fiskmiddag a la inuit. Det bjöds på både säl och valspäck, torsk och annat gott. Just det, jag glömde, att de gamla inuiterna berättade att skeletten uppe i bergsklyftan var gamla inuiter som inte var till tjänst för kommunen längre. Traditionen var att de skulle hoppa eller ge sig av och slåss med en isbjörn. Samma sak gällde de amerikanska indianerna. De fick vandra i ensamhet till en plats där de kunde möta döden. Inuiterna berättade att allt inte stod rätt till längre, just här brukade under sommaren kalvning ske en till två gånger i månaden, ibland oftare. Nu var kalvningen ett par gånger i veckan som inte alls var normalt. Kalvning är stora isberg som bryts loss och det kan skapa en tsunamivåg som går från den ena sidan av fjorden till den andra.

Året innan var det fyra?fem svenskar och danskar här som var ute och paddlade när vågen kom, alla dog tyvärr. Jag minns inte men Arnold berättade att de hade varit på ett ställe och beställt en öl men dom fick en hel ölback. Det är så inuiterna dricker sa servitörerna. Det är sant, det vet jag. Jag har ju arbetat till sjöss och en av mina resor var till Grönland där jag fick uppleva en hel del på gott och ont. En natt vaknade jag klockan 3.30 av polisen som berättade att inuiterna gick som ett lämmeltåg i byn med ölbackar. Det var inte så trevligt dagen efter med alla fyllon som sov överallt i byn. I sista hamnen vi skulle till var de inte heller glada som tyvärr fick vänta på nästa lastbåt som kunde leverera öl.

Mer har hänt men jag kunde inte vara med på allt. Fick specialstol på flyget hem. Vid ankomsten i Köpenhamn så bestämde sig Gunnar och Arnold för att byta flyg till Färöarna. Jag hade velat hänga med men fick åka till lasarettet i Ystad. Jag fick en månads behandling innan jag blev frisk. Campylo bakter yey yey !! Det var en härlig resa! Grönland är vackert och fint!

Tack och trevliga resor framöver!

John A Kennedy, commander in cheif of all cheifs + war cheif.

(John Kennedy sammanfattar Grönland 2002, i september 2016)

AFTONBLADET

TISDAG 13 AUGUSTI 2002

Alla har besökt minst 100 länder

Några av medlemmarna i Club 100 på väg till årsmöte på Grönland. Från vänster kannibalmuseiföreståndare Arnold Wernersson (som har besökt 147 länder), sjöbefäl/företagare Erik Centerwall (104), företagare Gunnar Mattson (205) och sittande pensionerade sjöbefälet John Kennedy (115).

Foto: TOMAS BERGGREN

100-klubbens grundaren har hunnit med 205 länder

Gänget vid incheckningsdisken till Grönland ser avspänt ut.

Så är resan också årsmöte för klubben där alla medlemmar redan besökt minst 100 länder.

– Tyvärr är inte Grönland ett eget land. Så vi bättrar inte på statistiken, säger äventyraren John Kennedy.

Han är senaste medlem i klubben och får presentera sig för de andra då gänget träffas på Kastrup i Danmark. Det är dags för årsmöte i Club 100 och resan är, självklart, inte charter. Destinationen lyder Grönland.

Man förstår snart att de här resvana männen – ännu saknas kvinnliga medlemmar – aldrig berättar Mallis-historier. John Kennedy börjar lite trevande om tiden då han varit fängslad i Ryssland och torterad i Irak. Vad hade du gjort? frågar någon.

– Ah, något fel, säger han lagom förstrött.

Har arbetat till sjöss

Aftonbladet: Alla har besökt minst 100 länder

Liksom John har flera i klubben arbetat till sjöss. Men inte Arnold Wernersson som rätt och slätt är äventyrare och har levt med såväl indianer som kannibaler. I dag driver han ett kannibalmuseum i skånska Önnköping och har resandet som yrke.

– Mina smultronställen finns i Guatemala och Madagaskar. Men jag aktar mig för Moldavien, där hänger man äppeltjuvar.

Bredvid de språksamma männen som konstant lär berätta exotiska historier för varandra under de två veckorna på Grönland, sitter skånske Bengt som vill förbli anonym. Han har precis kommit tillbaka från Sydpolen.

Grannar blir avundsjuka

– Jag sa att jag skulle till Tyskland. Grannar och bekanta blir bara avundsjuka om de hör om alla mina resor. Men för kamraterna i klubben berättar jag.

Eftersom det finns viss resvana i sällskapet, måste man bara fråga hur ett proffs förbereder sig för resan?

– Läs på, packa lätt och lyssna på befolkningen. Det är när deras tips får styra resan som äventyret börjar, säger Arnold Wernersson.

Klubbmedlemmarna åker helst till länder där de aldrig varit tidigare – både för äventyret och statistikens skull.

Grönland räknas inte eftersom det tillhör Danmark – en ren förlustresa för John Kennedy som dessutom precis är hemkommen därifrån.

Gunnar Mattsson har ändå en särställning i klubben. Han har varit i samtliga världens länder.

I september tas Östtimor officiellt upp som ny nation i världen.

– Jag åker dit i november, säger Gunnar Mattsson.

Johan Malmberg
Publicerad: 2002-08-13

Fakta om 100-klubben

- För att kunna erhålla ett medlemskap i Club 100 krävs att du har besökt minst 100 länder. Transit eller flygplatsövernattnin g räknas inte som ett besök.
- Enligt FN:s uppgifter finns 192 länder. Club 100 räknar in 205 länder, till exempel Wales som har eget fotbollslag men tillhör Storbritannien.
- Klubbens syfte är att åka på gemensamma resor, utbyta kunskap och erfarenheter om udda länder samt berätta om smultronställen för varandra.
- Företagaren Gunnar Mattsson grundade klubben 1995. I dag är han den ende av åtta medlemmar (enbart män) som har besökt samtliga 205 länder.

► tipsa oss: ettan@aftonbladet.se

© Aftonbladet Nya medier